

## ЧЕТИРИТЪ ГВОЗДЕИ

На върха на Голгота се издигат три кръста високи, тъмни, съ широко разпрострънни ръце, като великани готови да прегърнатъ жертвата си. Свѣтътъ е толкова прекрасенъ въ този денъ, въ тази часъ! Какъ може да се помисли за мъчения? Та няма е невъзможно да се покриятъ тия дървени ръце съ цвѣти, да се окачатъ по тѣхъ вѣнци отъ млади листа, да се покрие тая бесилка съ зеленина? Но еврейскитъ свещеници, книжници и фарисеи, съ отмѣстителни и жестоки чувства, сж дошли тукъ да се наситятъ съ гледане страданията на Богочовѣка.

Двама войници започватъ да събличатъ Иисуса, отнасяйки се съ Него грубо. Онзи, който ще разпънатъ, трѣбва да бжде напълно разголенъ.

Веднага следъ събличане на дрехитъ Му, тѣ протягатъ две вжжета подъ мишницитъ и Го повдигатъ на кръста. Другъ войникъ туря стѣлба на кръста, изкачва се по нея съ чукъ въ ржка, хваща ржката, която е изцѣлявала прокаженитъ и е милвала главичкитъ на малкитъ деца, допира я до дървото и насочва гвоздеи къмъ срѣдата на дланъта. Гвоздеитъ сж дълги и съ широки глави, за да могатъ по-лесно да се забиватъ. Войникътъ нанася първия ударъ, който веднага прокарва острието презъ дланъта, после нанася още два удара, за да се забие добре гвоз-

деятъ. Малко кръвъ отъ пронизаната дланъ е напрѣскала ржката на войника, но той не забелязва това и продължава да удря съ чука, докато забие добре гвоздеа. Следъ това той слиза и отива да извърши сжщото и съ другата ржка. Тълпата е затаила дишането си, надявайки се да чуе виковетъ, които навѣрно жертвата ще изпусне. Но Иисусъ е мълчаливъ въ ржцетъ на палачитъ.

Сега трѣбва да се приковатъ краката.

Войникътъ свива полека краката на Иисуса нанавпредъ, за да могатъ стѣпалата на краката Му да се допратъ до дървото, и намирайки подходяще мѣсто между две кости забива гвоздеа презъ едното стѣпало, удряйки съ чука до тогава, докато гвоздеятъ добре се забие. Това се повтаря и съ другия кракъ, и тогава войникътъ се отегля на известно разстояние, гледа нагоре държейки чука въ ржката си, за да се убеди дали работата му е добре извършена.

Всичко е свършено. Кръвта бавно капе отъ Неговитъ ръце и на червени струи тече отъ краката Му по дървото на кръста. Сега вече Той не може да побѣгне, да се скрие. Устата Му ще замлъкнатъ завинаги. Тълпата при подножието на мѣстността прихва да се смѣе съ подигравателенъ враждебенъ смѣхъ, и